

kommende bethder det: Ingen Finantslof til dette Ministerium. Det kan ogsaa naae høiere op end til dette Ministerium. Statsraadets uanvarlige Chef vil dog vistnok næppe lade vore anvarlige Ministre kunne bortforklare en saa tydelig Afstemning, men vil vide at tage Hensyn dertil.

Leth: Jeg agter at stemme for det nu faaledes fremsatte Forslag, og dersom dette ikke bliver vedtaget, agter jeg at stemme mod Finantslovens endelige Vedtagelse. Jeg skal til den Begrundelse heraf, som vi nu hørte af den ærede foregaaende Taler, for mit Vedkommende kun sige et Par korte Ord. Det blev ved en tidligere Leilighed i denne Samling her i Salen udtret af et æret Medlem, at de Udgifter, som blive afholdte af Statskassen, ere af den Bestaafenhed, at de dels ere bevilgede af Rigsdagen dels ere forlangte, men ikke bevilgede, og dels blive udgivne, uden en Gang at være forlangte. Jeg tror, at denne Skilbring er temmelig rigtig, men naar nu saa er, er jo Folkethinget, og man kan dermed sige ogsaa Rigsdagen, reduceret til en raadgivende Virksomhed. Den kan have Indflydelse hist og her paa flere og færre Punkter, paa hvad der bliver udgivet eller ikke udgivet, men hvor den siger Nei, er det dog ofte Tilfældet, at de Penge, som den har neget, de Udgifter, som Folkethinget har modsat sig, ikke bestomindre blive afholdte, trods det Afslag, der er givet her i Thinget, trods dette, at Folkethinget har modsat sig bestemt at saadanne Udgifter maatte blive afholdte. For de enkelte Lovforslags Vedkommende gaar det mere eller mindre paa samme Maade, i det Mindste efter min Opfattelse. Man kan beholde nogen Indflydelse paa deres Affattelse, men jeg har ikke kunnet forstaa det anderledes, end at man mange Gange, for dog at beholde nogen Indflydelse er gaaet til at vedtage Noget, som langt fra var til Gavn for Fædrelandet, og jeg har gjentagne Gange været i det Tilfælde ikke at kunne gaa med, men at maatte modsætte mig Vedtagelsen af saadanne Lovforslag. Efter min Opfattelse har et Flertal ikke Lov til at gjøre Opposition mod en bestaaende Regjering undtagen paa den Betingelse, at dette Flertal baade er villig til og erkjender sig pligtig til at forlange, at Mænd som repræsenterer dets Anskuelse, skulle indtræde i Regjeringen i Stedet for dennes Medlemmer, som dette Flertal gjør Opposition imod. Uden dette tror jeg efter mit Synspunkt ikke, at et Flertal virkelig med nogen Nytte kan gjøre Opposition, men ogsaa, at en saadan Opposition

i sine Virkninger er ligesaa ueheldig, som den efter min Mening er uberettiget. Den politiske Tilstand, hvorunder vi nu leve, og som jeg har tilladt mig at betegne paa den Maade, som jeg nævnte, kan efter min Opfattelse ikke andet end stedse føre Landet dybere og dybere ned i Ulykken, i et Forhold, hvis Følger allerede føles dybt, og som maa ventes bestandig at ville forværres, uden at man kan se, hvorledes Udgangen derpaa kan blive eller, hvor dybt ned vi kunne blive førte eller, hvad Enden derpaa til sidst vil blive. Det er med denne korte Motivering, at jeg stemmer saaledes som jeg angiver.

Ordføreren (Holstein-Redeborg): Dette Forslag er jo det samme hvad Realiteten angaar, som det; det ærede Medlem pleier at stille, naar Finantsloven skal gaa over til Landstinget, og de samme Udtalelser og Betragtninger, som det ærede Medlem har udtalt i Dag, have vi hørt ikke een Gang, men mange Gange før. Jeg skal derfor ikke indlade mig paa nogen nærmere Omtale af dette, men indskrænke mig til at tilraade at forkaste det ærede Medlems Forslag og altsaa i Genhold til, hvad jeg allerede har sagt, at lade Lovforslaget gaa over til det andet Thing.

Berg: Jeg vil udtale, at det er en Selvfølge, at hvis mit Forslag dog forkastes, maa jeg stemme mod Finantsloven. Jeg kan ikke erkjende, at den Tilbøielighed, som der efter Ordføreren's Forslagning skulde være hos Thinget til at give Ministeriet Estrup en Finantslof, stemmer med den Balgdaag, i Kraft af hvilken vi sidde her, i alt Fald ubetinget ikke med det Hverv, jeg paa denne Dag har modtaget. Jeg vil indrømme dem, at kunne de faae Folket med paa den Bet, saa have de en klarere Berettigelse til at gaa den Bet. Søvrigt undrer det mig, at den ærede Ordfører bestemt vil fraraade mit Forslag; thi jeg husker endnu tydelig et ikke gammelt Ord af ham, hvori han kaldte det en ren, kjær latterlig Dumhed, at give dette Ministerium en Finantslof.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Forslag af Berg om at standse Sagens Behandling og vise den tilbage til Finantsudvalget

forkastedes med 57 Stemmer mod 8.